

Поборюють рух за окремий Олімпійський Комітет України

Київ (А. Киреев, УНДЛ). — Київська «Спортивна Газета» 22-го березня оприлюднила проект статуту Олімпійського Комітету України. Авторі його — анонімна група, до складу якої чомусь додано «представників преси». Невідомо, чи ті представники належать до славної когорти спортивних журналістів, та в будь-якому випадку жоден з них ніколи не написав бодай слів критики на адресу Держкомспорту УССР.

Але проект статуту — ОКУ — чергова й типова акція командно-бюрократичної системи, спрямована на збереження існуючого становища. Вже сама назва комітету промовисто свідчить — ніякої незалежності національного олімпійського руху України, ніяких намагань формувати національну українську збірну! Навпаки, ОКУ створюється як відверто підлегла додаткова складова старого НОК СРСР, дбати про забезпечення простору для «апаратних ігор» навколо спорту.

Советським «керівникам» від спорту, завжди було байдуже, чи будуть задоволені національні потреби окремих колоній московської імперії. Їх турбувало одне — знати, хто дасть їм належну «віддачу», переважно у складі збірних Советського Союзу, за що належать чималі преміальні нагороди, а може й валютні заохочення у вигляді супроводу друзин на змагання. І поки напівправа спортсмени «викладатимуться» на стадіонах, отримуючи жалюгідні копійки, чиновники від спорту, захопивши 99 відсотків прибутку, матимуть можливість «викласти» у гонити по крамниці.

Тож і в статуті ОКУ чималу увагу приділено можливості штатних його працівників займатися звичайно для них справою — тут і обі і поїздки на наради й конференції, встановлення міжнародних зв'язків (які ні до чого нікого не зобов'язують, аде затверджувати конкретні заходи та змагання все одно буде НОК СРСР), та інші варіанти жирування за казенні кошти. А для спортовців України, окрім згадки про заснування фонду милосердя, майже нічого конкретного ОКУ не пропонує — як і завжди, вони змагатимуться під знеосібленим, зденационалізованим прапором Советського Союзу.

Тих же, хто місяць тому відважився порушити чинний спокій і підняв націю змагань в Сеул, а також проголосив створення Національного Олімпійського Комітету України, незалежного від НОК СРСР, швиденько потурили геть. Чотирьох тренерів-фахівців старанними колишнього видатного спринтера, а нині посереднього функціонера В. Борзова, звільнили з роботи. В Держкомспорті УССР завжди краще велося... «інтернаціоналістам-ленінцям» сталінсько-брежнєвської школи... Щоб забезпечити своє майбутнє від зазіхань «неформалів», і вигадують вони різні мертва народжені проекти «в рамках СРСР».

Зате в проекті ОКУ передбачено чимало великих годинниць для нового загону функціонерів. Знайдеться куди притулити тих, кого народ викидає нині з більш «помітних» посад. Чи ж не для цього створюється малодієвий, але багаточисельний «Олімпійський Комітет»?

Найгірше ж те, що галас навколо ОКУ багатвчому затушовує несміливі, але все ж існуючі прагнення багатьох спортсменів виступати саме на прапорі України, а не знеосібленого «Советського Союзу», і дасть можливість партапаратникам від спорту посилається на всіх рівнях законному бажанню спортсменів бачити над собою український національний прапор.

НРУП ВШАНОВУЄ 51-ШУ РІЧНИЦЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Хуст. — Проголошення 15-го березня 1939 року незалежної держави Карпатської України було одним з проявів реалізації природного права української нації на самовизначення і створення національної суверенної держави, — говорить в комунікаті Народного Руху України за Перебудову.

Далі в комунікаті говориться, що, не зважаючи на короткотривале існування Карпатської України в оточенні держав, які постійно зазіхали на економічні українські території, її роля була виняткова для майбутнього будівництва Соборної України. Ще раз підкреслено прагнення українського народу всіх українських земель, віками розриваних політичними кордонами бути одною державою.

Одним із найголовніших кроків Карпатської України є висновок, що політична стабільність в Європі неможлива без справедливого розв'язання українського питання, як питання великої слов'янської європейської нації. Цей висновок не втрачає актуальності до наших днів, коли йдеться про створення мирного європейського дому.

Спіраючи на заслухання та обговорення доповіді, сесія Великої Ради НРУП схвалила, щоб день 15-го березня 1939 року вважати національним святом всього українського народу бо саме тоді було частково реалізовано прагнення, висловлене 22-го січня 1919 року на Софійському майдані в Києві, коли воз'єднався в єдину державу Галичину, Буковину, Карпатська Україна та Наддніпрянщина.

Комунікат підписали: Іван Драч, голова НРУП, і Михайло Горинь, голова Секретаріату.

Відбулись Загальні збори
Ньюаркської Округи Відділів УНС

Ньюарк, Н. Дж. (О. Труш). — Загальні збори Ньюаркської округи відбулись 18-го лютого ц.р. Цьогорічні збори і наради мали специфіч-

не завдання — взяли під увагу підготовку до Конвенції в травні ц.р. справу членства УНС і події на Україні. Присутність представників всіх Відділів Округи, головного касира УНС Ульяна Дячук, головного контролера адм. Нестора Олесницького і радного Андрія Кейбіди були запорукою серйозної атмосфери нарад.

Збори відкрив Володимир Боярський, зазначаючи, що він заступає голову округи Ярослава Лєська, який через операцію не міг прийти на збори і пропонує порядок нарад який затверджено. Після цього вибрано президію зборів в такому складі: проф. Михайло Цяпка — голова, а Осип Труш — секретар. Рівночасно назначено Номінаційну комісію у складі Омеляна Твардовського — голова, Іван Стефурішин і Володимир Шпирка — члени.

По коротких і річевих звітах членів управи і ухваленні абсолютної уступки управи головою Контрольної комісії, приступлено до дальших нарад. У Дячук в сольному підготованій інформації порушила ряд актуальних справ, які абсорбують увагу Головної Екзекутиви УНС. Вона порушила актуальну проблему придбання нових членів, фінансовий стан УНС, допомогу членам, допомогу Україні і ряд актуальних проблем, якими займається УНС під теперішню пору. Вона ствердила, що потреба фінансової допомоги Україні є понад сили нашої громади на довшу мету. Треба робити заходи, щоб дістати додаткову (Закінчення на стор. 4)

По коротких і річевих звітах членів управи і ухваленні абсолютної уступки управи головою Контрольної комісії, приступлено до дальших нарад. У Дячук в сольному підготованій інформації порушила ряд актуальних справ, які абсорбують увагу Головної Екзекутиви УНС. Вона порушила актуальну проблему придбання нових членів, фінансовий стан УНС, допомогу членам, допомогу Україні і ряд актуальних проблем, якими займається УНС під теперішню пору. Вона ствердила, що потреба фінансової допомоги Україні є понад сили нашої громади на довшу мету. Треба робити заходи, щоб дістати додаткову (Закінчення на стор. 4)

Відбитка (зменшена)
ручно писаної подяки
Українського Фонду
Культури

не перебудувалися". Як приєднано однак було Є. Стахову, розповідає він, зустрілись із представниками НРУП і взяли участь у великій передвибірчій маніфестації в Києві 25-го березня та ще на запрошення організаторів привітали зібраних від українців в ЗСА, зорганізованих в УАКР, підкреслюючи, що 1990-рік — це проголошений СКВУ Рік Єдності — значить єдності батьківщини з діаспорою, що і показується наглядно в останніх місяцях. Як також з призначенням висловився про напрямні НРУП, в яких усі мешканці України мають однакові права, отже ясно, що українці стоять на засади побороваання антисемітизму. (Закінчення на стор. 3)

ЗУСТРІЗ
А. ОНУФРІЙЧУК
Нью-Йорк. — Клуб Круглого Стола влаштує в четвер, 5-го квітня, зустріч з бандуристкою тернопільської «Ватри» Адрианою Онуфріюк. Початок зустрічі о 6:30 вечора в домі НТШ 63 Четверта аве.

В. Сафаєр розкриває карти

Нью-Йорк. — Постійний співробітник газети-щоденника «Нью-Йорк Таймс» та глибокий аналітик політичних подій у світі Вільям Сафаєр, розкриваючи карти про злиднювання комуністичних імперіалістів і нині створеного Комітету державної безпеки (КГБ), який став, навіть в атмосфері горбачовської перебудови і демократизації, основою на яку спирається теперішній суперпрезидент Михайл Горбачов і його режим, з обуренням пише не тільки про нелюдську поведінку імперських військ в Литві, але також про тотальну мовчанку вагінтосонських політиків, від президента Джорджа Буша починаючи і на радіостанції «Голос Америки» кінчаючи.

«Нам сказали представники Інформаційної агенції, що Державний департамент не бажає собі жодних коментарів у передачах у справі Литви. Правда, Річард Карлсон, директор «Голосу Америки», лояльний до своїх хлібодавців, заявив, що ніхто не пробував застосовувати тиск на керівництво радіостанцією. Але від 15-го лютого згадав на радіостанції передачі тільки те, що їй скаже передавати Державний департамент, або, що вже було сказано на пресовій конференції президентом Дж. Бушем або державним секретарем Джеймсом Бейкером, якого засоби масової інформації, зокрема телевізії, показували все чомусь тільки в товаристві міністра закордонних справ СРСР Едуарда Шеварднадзе.

Вся ця атмосфера нагадує кожну існуючу політичний стан в Китайській Народній Республіці, Північній Кореї, Ірані, Іраку, Сирії, Лівії, Кубі чи Албанії. Система з цих країн тримається за допомогою військ і сили державних служб безпеки. Натомість численні країни Східної Європи доказали в 1989-90 роках, що вони є проти такої системи і що 1990 рік повинен належати не для скріплення диктаторських режимів, але для вільного виразу народів.

Дж. Буш і Дж. Бейкер, як виглядає, вирішили, що мир у сьогоднішньому світі можна досягти тільки шляхом промовчування не демократичних потягень диктаторів і ігнорування розпалених закликів поневолених, дуже часто маленьких народів у їхньому змагу за свободу.

Недавно встановлений у Кремлі суперцар М. Горбачов збільшив число військових частин у Прибалтії, наказав перехоплювати один за другим будинки, які колись були власністю Компартії, і арештувати дезертирів литовців. «Ми не можемо прилучитися до свавільних голосів, які вважають молодих литовських патріотів «дезертирами», якими вони не є. Навпаки, їх треба вважати ентузіастами будівлювання держави, поневоленої 50 років тому у висліді договору Советського Союзу з гітлерівською Німеччиною». — пише Сафаєр.

Очевидно, президент Буш і державний секретар Бейкер відмовляються навіть від моральної підтримки Литви, уряд якої веде дуже толерантну і мирну політику. Російські танки і гелікоптери продовжують вести холодну війну проти маленької нації, яка хоче тільки, щоб її залишили у спокої і дали можливість жити вільним життям без втручання зі зовні. Уряд ЗСА, вважає, що кожна підтримка це істра, яка може розпалити вогнище ненависті між двома надпотугами.

«Хай нам вибачать ті, які вважають, що М. Горбачов мусів вислати до Литви військову армату. Цим він доказав, що советська імперія не відірветься сталінської політики у відношенні до інших народів... Ми не можемо визволити поневолені країни силою зброї, — каже далі Сафаєр, — але ми можемо обороняти принцип самовизначення. Чи це пошкодило б тихій дипломатичній діяльності президента Дж. Буша, якщо б він підтримував політику мирного президента Литви Витавтаса Ляндсбергіса. Тут ще раз треба повторити ідею, що 1990 рік повинен належати диктаторам, чи їхнім службам безпеки, але народам» — закінчує свою статтю В. Сафаєр.

ВПЕРШЕ ВІД ПОЧАТКУ його президентської кар'єри Джордж Буш виступив в охороні громадян хворих на АІДС, підтримуючи закон, який забороняє дискримінацію осіб хворих на АІДС, або інші інфекційні хвороби. У своїй промові на конференції, яку спонзорувала Крайова керівна коаліція у справі АІДС, Президент сказав, що єдиним способом, яким можна собі порадишити з хворими особами, є людське відношення до них, яке вимагає терпеливості, поваги, конфіденційності, піклування без дискримінації. Хоча деякі лідери організації з питань АІДС були приємно здивовані та підтримали промову Дж. Буша, вони все ж таки висловили незадоволення тим, що Президент не спрямував своєї уваги на головні питання дискримінації хворих АІДС. Одним із таких найбільш питань є імміграційний закон, який забороняє вступ в країну осіб, заражених вірусом АІДС.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ затвердила в четвер, 29-го березня, закон про фінансування федеральною владою програми піклування дітьми вже існуючих закладів денної опіки дітьми. Речник Томас Фолі здобув перемогу не тільки в опозиції Білого Дому, але й у фракції в рамках власної партії, яка стояла в опозиції проти федеральних субсидій програми опіки дітьми. Згідно з новоприйнятим законом, на опіку дітьми буде виділено протягом п'яти років 27 біл. дол., з яких 18 біл. дол. — за рахунок збільшення податків.

МОСКВА ЗБІЛЬШИЛА ВІЙСЬКО І ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТИСК НА ЛИТВУ

Москва. — Кремлівський суперпрезидент Михайл Горбачов наказав зміцнити військний гарнізон в самому Вільнюсі і в околиці, спеціально танкові частини, і висунув новий ультиматум у якому він закликає демократичний уряд Литви відкликати акт незалежності і виходу із Союзу, як передумову до переговорів, або взяти на себе «тяжкі» консеквенції, які не будуть, мовляв, корисні для обох сторін.

Вміжчасі міністерство закордонних справ СРСР наказало усім чужинцям, зокрема кореспондентам засобів масової інформації, негайно покинути Литву і перестало видавати дозволи на в'їзд до Вільнюса навіть для представників дипломатичних служб. Президент Литви Витавтас Ляндсбергіс запротестував проти подовження війни нервів, проти збільшення советських військових частин без жодної поважної причини і проти поведінки самого М. Горбачова, який, на його думку поводиться як пересічний диктатор і володар імперії. «Ми не вислали до СРСР війська. Військо прибуло до нас з наказу Москви, щоб силою змусити нас впасти на коліна і відкликати акт незалежності. Ми вже раніше сказали, що акту незалежності не збираємося відкликати, а якщо нас хочуть придушити військовою силою, то хай придушуть і хай покажуть свою демократичну систему в СРСР», — заявив Ляндсбергіс, який підкреслює, що литовський народ пережив Сталіна, пережив і теперішніх керівників. «Це не значить, що ми відмовляємося від переговорів з Москвою, бо мабуть ніхто так не хоче подолання в мирний спосіб існуючого між нами конфлікту, як литовський народ», — сказав Ляндсбергіс і наголосив, що зараз такі в поведінку, 2-го квітня, до Москви віде

Західні кореспонденти інформують з Москви, що в Литві перебуває тепер понад 80,000 советського війська, але точного числа ніхто не може встановити, з огляду на поповнення частин майже кожного дня. Президент В. Ляндсбергіс каже, що влітвом військо і президентські ультиматуми з Москви є причиною напруження і триваючого конфлікту.

У СВІТІ
РУМУНСЬКИЙ ПРОТЕСТАНТСЬКИЙ пастор малярського походження, якого опір був спричинником румунської грудневої революції, посуджує тимчасовий уряд Румунії у зловживаннях, що нагадують часи усуненого комуністичного диктатора Ніколае Чаушеску. Цього 37-літнього протестантського пастора і завіятого критика Чаушеску, Ляшло Токеша було обрано Єпископом Реформаційної Церкви. І офіційне державне радіо з Бухаресту подало до загального відома, що він обслуговуватиме Орадеу, місто у південнозахідній частині країни на пограниччі з Магариною. Перебуваючи минулого тижня у Женеви в поворотній дорозі зі ЗСА, Л. Токеш сказав, що країни націоналістичні угруповування треба обвинувачувати у тих трагічних сутичках між румунами та громадянами малярського походження у місцевості Тігру Мурес, що закінчилися смертельними випадками. У своїй надрукованій заяві, яку розповсюджено на засіданні Світової Ради Церков, яка має свій осідок в Женеві, Л. Токеш обвинуватив тимчасовий румунський уряд у поширюванні «фальшивих інформацій» та у нечасному втручанні, щоби припинити ці жорстокі заворушення і саме ці факти він дає як приклад з часів диктаторства Чаушеску.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ уряд Південної Африки подав до загального відома, хто буде брати участь у зустріч-переговорах із провідом негритянської організації Африканських національних конгресом, яку заплановано на 11-го квітня. З повідомлення виглядає, що майже всі члени південноафриканського уряду будуть присутні на цих переговорах. Президент де Клерк, очолює делегацію для переговорів, а йому допомагатимуть Рольф Бота, міністер закордонних справ, Герріт Вільон, міністер для поширення конституції. Саме його Г. Вільйона призначив президент де Клерк, щоби домовлявся з негритянськими провідниками про переговори в справі нової конституції, яка б поширила політичні права більшості негритянського населення країни без того, щоби швидко передати йому владу. Іншими членами делегації є міністри справедливості, фінансів, закону та правопорядку, освіти та розвитку допомоги, відділ якого завідує освітою чорних громадян.

ПОЛЬЩА ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ до вільних виборів, які мали б зовсім змінити систему локальної влади та, як сподіваються прибічники «Солідарності» цим зможе зламати бюрократизм, що його все ще всіми силами старастяся затримати Комуністична партія. Новий міністер Єжи Рагульський, відповідальний за справи локальних урядів і прийняття нової системи назвав це «найбільш критичною проблемою наших реформ». Правдою є, що «Солідарність» відіграла провідну роль після тотального програву Комуністичної партії в частині вільних виборів до парламенту минулого червня. Але місцеві адміністрації в містах, містечках, селах і повітах далі залишилися в руках партійників, тобто бюрократичної еліти, знаної, як номенклатура. Нова система, яка знаходиться в процесі прийняття, має на меті встановити вибрані ради, які заряджуватимуть б поліцією та іншими відділами громадських послуг. В основному це була б замінна партійної структури та її централізованої контролю зі столиці.

УКРАЇНА І ВИБОРИ ОЧИМА ГОСТЕЙ ІЗ ЗСА

С. Стахів (зліва) передає дар в сумі 1,000 дол. проф. Є. Миськові, голові Львівського відділу Українського Фонду Культури під час зустрічі.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмич) — Недавні вибори в Україні і оживлена політична діяльність на рідних землях притягає почування українців із ЗСА і щораз більше з них іде на відвідини, щоб самому пережити те, що струнує цим українським світом.

Усі ці подорожі, повернувшись, бажать поділитися своїми враженнями із широким колом читачів «Свободи» та всі вони розповідають цікаво про все це так несподіване, що зараз проходить.

Євген Стахів відбув поїздку в Україну між 23-м лютиєм і 15-м березня в порозумінні з Українсько-Американською Координаційною Радою, яка, як відомо, передала 1,000 дол. на Фонд Побудови Пам'ятни-

ка Т. Шевченка у Львові. Рівночасно його поїздка, поруч із розмовами з представниками НРУП, мала на шлі зустріч з жидівськими колами України, з уваги на те, що він очолює Українсько-Жидівське Товариство в ЗСА.

Перше враження зустрічі з живою Україною не було надто гарне, коли на львівщині в Києві Є. Стахову митна поліція відібрала все друковане слово, включно із числами «Свободи» та «Українського Тижневика», де були вміщені репортажі про перевезення літаком в Україну першої великої посылки ліків, харчів та одягу для дітей — жертв атомового вибуху в Чорнобилі. Як бачимо з того, цензура не втрачала ще свої сили в Україні і поліційні органи

СВОБОДА

SVOBODA ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montross Street, Jersey City, N.J. 07310.
SVOBODA 201 434 0237 U.S.A. (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscriptions: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
U.S.A. members 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make
check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чи чергова зрада Америки?

Прозорий закид американської зради зробив не хто інший, а президент Литви Вітаутас Ландсбергис. У чому полягає ця зрада? Зрада, який фактичний стан справи. Америка ніколи не визнала анексії Литви Советським Союзом, але й не визнала теперішнього проголошення її виходу з ССРС, як суверенної держави. Президент Буш висловив подив для відважного патріотичного становища литовців, перестерігав Москву перед користуванням силою супроти Литви і висловлював надію, що конфлікт закінчиться у переговорах між Вільнюсом і Москвою. Так не сталося. Всеупереч заспокоєливим заявам самого Горбачова, його міністра закордонних справ та амбасадора у Вашингтоні — введено військо на Литву з танками, панцерними вантажними літаків, обсаджено військом деякі будинки, вояки силоміць вдерлися до шпиталю й арештували молодих литовців, які втекли зі советської армії. Приблизно дві тижні советське військо перевело нову окупацію невеличкої території Литви поруч із безперервними погрозами і залякуванням — проти чого саме перестерігав Буш.

Але — чого в даній ситуації сподівалися лідери Литви і що саме — на їх думку — повинен був зробити уряд Джорджа Буша? У Конгресі залунали голоси, що треба визнати суверенність Литви, — поручав це голова республіканської меншости в Сенаті Боб Долл і погоджуються з ним, як твердить преса, деякі члени Уряду. Вирінає сумнів: що практичного дало би таке визнання? Воно зобов'язувало би Америку бути послідовною. У реакції на ці безпардонні насилиницькі дії Москви треба би відкликати амбасадора ЗСА з Москви, треба би проголосити політичний і економічний бойкот ССРС і завернути до епохи холодної війни. Може Горбачов завернув би під тиском з шляху, на який вступив — а може й ні. Ми вже переконалися на примірі суходільного Китаю, що заклик американського Президента відбиваються об глуху стіну. Залежний від ЗСА Ізраїль теж не слухає Буша та Бейкера. Коли Горбачов ринувся на тактику „сильної руки“ то зробив це напевно з двох причин: 1) ніяк не допустити до розвалу імперії, яку започаткувала Литва і 2) під натиском від військової генералії і правого крила партії Гостра поведінка Америки морально підтримала би литовців, але по суті ледве чи їм допомогла би.

Закордонна політика Америки тісно координувана з становищем інших країн НАТО. Програма Джорджа Буша ця сама, як була Рональда Регана, хоч методика інша: „Мир і добробут“. Всі зорганізовані у НАТО країни Заходу тримаються конвульсивно гасла „Мир і добробут“ і нізачо не створюють ситуації, в якій могло би настати захитання теперішньої рівноваги сил у світі та настала загроза для миру та добробуту. Не було у всесвітній історії випадку, щоб якась держава жертвувала хоч трохи власними інтересами — ради добра іншої, навіть за приязненої держави.

Хтось може сказати, що царська Росія поспішила з допомогою маленькій Сербії, коли Австро-Угорська монархія загрозилася Сербії війною після вбивства у Сараєво у Боснії архикнязя Франца Фердинанда і його дружини. Це невірна легенда. Насправді царська Росія використала Сербію для спровокування Першої світової війни, сподіваючися розбити Австро-Угорщину і здобути монополію впливу на Балкани. Франція й Англія були найближчими договірними союзниками Польщі, але весною 1914 року ні один їхній літак не поміг полякам під час повстання у Варшаві, не скинено тоді Варшаві ні одного вантажу зброї і не було ніякої реакції цих союзників Польщі на обурливу поведінку советської армії, яка спокійно придивлялася із східного берега Висли, з дільниці Прага, як німці перетворюють Варшаву, дім за домом в одно румовище.

Ми, українці, сердечно співчуваємо литовцям, які виявили героїську відвагу у змаганні до відзискання своєї державності і опинилися ізольовані. Помілилися в оцінці кремлівських вождів і помилилися в оцінці становища Заходу — цілого Заходу, не однієї тільки Америки. У 1956 році Мадярщина схопилася до повстання проти Москви. Лідери повстання розпучливо апелювали до Заходу, благаючи допомоги. Згодом Д.Д. Айзенгавер виправдувався, що не пересунув американської дивізії в Німеччині над мадярський кордон, бо лаявся провокувати війну. Сучасний ССРС не має резерв харчів, потрібних для змобілізованої армії, — не має грошей, не певний свого війська. Але хто може присягнути, що аrogантні кремлівські володарі, розлючені ворожою настановою Заходу не рішати відвернути увагу громадян від внутрішньої мізерії і не розпочнуть якоїсь нової авантюри? Мало вірогідно, але не виключено. І Захід не хоче ризикувати, бо — трудно гратися миром і добробутом.

Очевидно, вже ближчими тижнями Латвія та Естонія стануть ще двома каменями на шні у М. Горбачова, не менш, якщо не більш важкими, ніж Литва. Про це свідчать результати виборів у цих республіках, а також настрої більшости тамтешніх виборців. (Зауважимо в дужках, що повідомлення останніх днів наочно продемонстрували, де залишилися найміцніші бастиони партократії — тільки в середньоазійському регіоні вибори дали перевагу апаратникам, повторивши модель виборів народних депутатів ССРС).

Кореспондент урядового офіцію „Известия“, наприклад, здивовано відзначив, що в Латвії „несподівано велику кількість мандатів“ отримав радикальний Рух за національну незалежність Латвії. Як відзначив у телефонній розмові один з керівників РННЛ, саме це не було для них несподіванкою, більше того — вони були певні, що разом з іншими демократичними силами отримують необхідні дві третини місць у парламенті Латвії, що дасть можливість розпочати змінювати конституцію в напрямку незалежності Латвійської держави. „Значу, що й серед нелатвійського населення, — сказав він, — чимало таких, що підтримують ідею незалежності Латвії“.

Та й щодо виборів Естонії кореспонденти „Известия“

Аркадій Кирес

ЧАС ОСТАННЬОГО ВИБОРУ БЛИЖЧЕ...

тій. Й інших офіційних видань пишуть майже те ж саме, і не криються, що ситуація, яка склалася вилітала з них (та і в лідерів КПСС) повний перестрах. Проте члени національно-визвольних партій та рухів, а також люди позапартійні, сприймають навапи ідею відокремлення як останній шанс на побудову кращого, шаленішого й вірного майбутнього для себе і своїх дітей.

Вслід за балтійськими державами йде сьогодні Україна. Тут утворилася чимала парламентська опозиція з числа кандидатів демократичного блоку — від „Руху“ до „зелених“. А в деяких міських Радах, зокрема в Києві та на Західній Україні, демократичний блок отримав від половини до більшости депутатських мандатів.

Але всі сподівання, які народжуються з цими виборами, з перемогою демократичних сил, можуть розбитися на друзки при зіткненні з реакцією Москви. Гочніше, з тим силовим тиском, який починає демонструвати щодо Литви вселадний президент М. Горбачов та його віддані прислужники у Верховній Раді ССРС та в „покірли-

вій більшости“ на З'їзді (яку складають переважно народні депутати від середньоазійського регіону та середньої Росії).

Не наважуючись одразу ж застосовувати збройне придушення національно-визвольного руху в колоніях, московська метрополія використовує економічну блокаду, опираючись на підпорядкованість (партійну залежність) директорів промислових підприємств союзним міністерствам. У постанові Ради Міністрів, підписаній М. Рижовим, визначено за необхідне звертати увагу на рішення законно обраного уряду Литви, а підприємствам союзного підпорядкування виконувати тільки розпорядження своїх міністерств (тобто уряду метрополії). При цьому наголос робиться на „загрозу соціально-економічному становищу в республіці, становищу трудящих...“.

Якщо ж перевести ці облудливі вислови на мову здорового глузду, стане зрозумілим, що уряд, правлячий партійна верхівка створюють умови, за яких масова свідомість буде звинувачувати у наслідках економічної блокади не її авторів, а провідників національно-

(Закінчення на стор. 4)

Микола Світуча

ПРО ШО ГОВОРІТЬ ТИРАЖ ЖУРНАЛІВ?

ти постійний ріст утору. Від часу сформованого накладу 24,350 примірників у січні 1988 місячник „Жовтень“ постійно здобував увагу і симпатії читачів, зустрівши початок 1989 року накладом вже 64,200. Під кінець року редакція вітшалася справді неможливим успіхом, бо це вперше за всі роки його появи тираж журналу переступив 100,000. Позбувшись з кінцем року віджитої доктринерської назви „Жовтень“, від січня 1990 журнал увійшов в новий етап змагання за верхи популярності під новою назвою „Дзвін“ у тиражі 107,000.

Але для повнішої і більш акуратної оцінки питання поширення кіл читачів річного журналу потрібен глибокий аналіз мережі його передплатників на всіх землях України. Циферні дані подані редакцією рисують доволі односторонній образ. На долю трьох західних областей України — Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської — припадає понад 71,000 примірників, в тому на саму Львівщину 48,429. Волині і Ровенщина — це області з по верху двотисячним тиражем кожна. Більш як одна тисяча розподіляється на Київщині, Буковині, в Хмельницькій і Дніпропетровській областях. Але навіть одностороннього тиражу не досягнули ще Запорізька, Полтавщина, Черкащина, Закарпаття, Вінницька і Кіровоград-

ська області. Всі інші області України виказують залежне по кількості передплатників. Поза межами України в інших республіках ССРС розходиться лише 1,339 примірників.

Більшість інших українських періодиків не сягнула навіть і такого рівня тиражу. Єдині „Літературна Україна“ може похвалитися зростом тиражу з 81-ї тисячі ще рік тому до 226,000 в лютому 1990 року. Цікаво редагований ілюстрований квартальний журнал „Пам'ятки України“, показує тираж 107,000, місячник „Дніпро“ 63,300, „Вітчизна“ 37,800, „Всесвіт“ 38,000, а „Правор“ лише 9,800. Навіть взявши ці числа разом, це лише крапля в морі для 54-мільйонного народу!

Як же порівняння тиражу журналу „Дзвін“ з подібними російськомовними літературними періодиками? Ось кілька прикладів: журнал „Огоньок“ виходить тиражем 3,300,000, „Юність“ понад три мільйони, „Новий Мир“ два мільйони. Навіть тираж літературних журналів Казані та Прибалтійських народів набавто перевищує тираж будь-якого українського видання.

Однією з ключових перешкод зросту популярності українських літературних періодиків — це їх поширення в бібліотеках, читальнях та школах України. Централізація замов-

лень української періодичної літератури в руках „Союздруку“ створила умови, в яких союзні відомства рішають, що стане доступним читачам чи студентам шкіл. Редакція „Дзвіна“ подає цифри як говорять самі за себе: до понад 60,000 бібліотек, десятків тисяч шкіл і технікумів в Україні минулого року потрапило лише 5,630 примірників журналу. Показники інших українських літературних часописів такі ж самі, коли не гірші. „Союздрук“ навряд чи зацікавлений поширенням українських періодиків серед населення України, не зважаючи на те, що матеріальні засоби, „Союздруку“ черпаються від того ж таки українського народу. А хто ж несе відповідальність за поширення українських періодиків серед суспільних поселень українців на Кубані, в Казахстані, на Далекому Сході, а то й серед багатотисячних громад українців в Москві чи Ленінграді?

Враховуючи вислід недавніх виборів в Україні до обласних і республіканської Верховної Ради, треба сподіватися вже в цьому році далекобійних змін апарату, що повинно б уможливити посилене темпо українців та створити підстави для поширення тиражу українських періодиків. Та все ж ніякі державні розпорядження самі не забезпечать широкої циркуляції українського друкованого слова. Це можливе лише за умов відродження серед широкого загалу народу внутрішньої потреби плекання української духовної культури.

Іванна Савицька

Земляк з Белза

Скільки отих земляків крутяться біля нас у великому муравинному місті, — самі знаєте. Оті маленькі — торгують овочами, цибулею і хлібом. Середні — всякою фантиною, а товсті земляки, з грубими гаванськими сигарами сидять у шкіряних фотелях на Воллі стріті.

Земляк, що про нього мова, — власник дев'яти каміниць, що тягнуться довшим рядком уздовж 8-ї вулиці. Галина захоплює до заграбованого бюра платити своє комірне. В тому бюрі розкішним панно, на всю ширину кімнати пишастся стінний календар і перший день місяця закреслений на ньому грубою зеленою лінією. Земляк чекає на цей день нетерпляче, і хоч ця нетерплячість його доводить до пестиліття, у земляка і тиск крові в порядку, і серце б'ється як належить, бо він, як сам каже, родом з життєдайного Белза.

Галина порпастеся у торбинці, шукає чека.

Час мого мешкання малювати, — каже вона. — Шість років вже минуло. Стіни мов у кузні, стеля лупиться. Не вже ж вам, пане, не соромно.

— Ой соромно, дуже соромно! — говорить Галині земляк. — Станемо малювати, як тільки сонце трігріє, повіє весняний вітерець.

— І ванну обіцяли напавити, ну і що. Забули може? Пам'ять у вас не дописує? — Ой дописує, землячок, першорядно дописує. Якби ж то тільки ванна і тільки ваша, а в мене на ванні триста двадцять дві ванни й кожній чогось бракує, щось там потрохи капотить. Та ваша ванна лежить у мене на серці, ось тут, під чорним піджаком, з

лівого боку каміельки. — А як же буде зі світом? Контакти гейби пока-залися, змовилися проти мене, всі страйкують. Ніч на лампа не світить, радіо мовчить, заліско мов брила льоду.

— Контакти страйкують, кажете? Нічого дивного, землячок, нічого дивного. Задивилися на інших і страйкують. Страйк тепер у моді, та їм це зніудиться, швидко зніудиться. Дошкульний весняний вітер і дощі, — найкращі ліки на страйк. Все буде добре, все буде налагоджене. Так, так.

Галина, виявивши чека, спитала ніби заклопотано: — Який це день сьогодні? Я геть дочита розгубилася. У мене справи, різні важливі справи...

— Першого квітня! — гукнуло весело земляк, і тицьнув пальцем на календар. — Прощаючись, земляк ска-зав:

— Ви така точна, така у плачній прещизна, як мій швейцарський годинник.

— А ви такасте, як годинник: все так і так, так і так. Та врешті — решт киньте татати, кажіть правду, робіть щось. Ви ж обіцяли напавити в дверях дзвінок!

Земляк прибіл і схопився рвучко з фотеля. Лице у нього поморщилось, прив'ялі губи задржали і він сказав:

— Завтра о восьмій ранку все буде виконане як слід. Все направлене, заткане, заліплене. А може б знизити вам комірне, що ви не те? Галина підвела круглі від здивування очі і повна зворушення сказала:

— Спасибі за ваше серце! Ви добра, шляхетна людина, ви...

Земляк розсміявся і вистрелив сердито: — Prima Aprilis!

Ол. Шпалька

Трохи психології

Відвудчавам з Советським Союзом часто крутяться в голові. Головокружіння у деякого зникає після доброго відпочинку. Пояснюється воно втомою, змінами зон часу. Місцевий наш лікар-психолог Костя Присяжний казав, що ваді фізичними. Остерігає він, однак, перед головокружінням психічним, наслідки якого можуть залишити хронічні ускладнення.

До відвудчаєвіз із „старого краю“ він радить ставитися із обережністю та зрозумінням. Головне, каже, він — не підкреслювати різниці у житті та побуті. Не накривати своїх гостей несподіванками, не шокувати новизнами. Одним словом — полегшувати людям перехід із однієї дійсності до іншої.

Ось, каже, при першій зустрічі родич кидатися вам на ший з привітом: „Драстуйте!“ Відповіддю із нашого боку треба також „драстуйте“. Не вертайте уваги, коли ваш

родич зіб'ється на мову російську. Підкиньте і своє „харащо“, „очень пріятно“, „да, да“.

Не признавайтесь до власної автомобіля який ви везете свого родича з лево-вища. Авто ви позичили у свого начальника, взяли з підприємства, чи просто службово ним користуєтесь.

Переступивши поріг вашого дому, не згадуйте, що будинок ваш власний. Таке відкриття може викликати раптове головокружіння в людини з квітучого соціалізму. Запрошуючи до столу, не заставляйтеся різниці між делікатесами. Кажіть просто: чим хата багата і те що вдалось виставити біля крамниці.

Якщо ваш гість схильний до чарки, старайтеся його тримати в нетверезому стані. Напідпитку йому легше сприймати протиріччя дійсності. Намагайтесь випереджувати цікавість від-

(Закінчення на стор. 4)

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЧОТИРИСТОРОННЮ КОМІСІЮ

III

У місцевостях, де всі вірують у католиків, або православних, там храм належить їм і Комісія поки що її справи не розглядає. Вона розглядала тільки спірні справи в місцевостях, де є католики і православні, а є тільки один храм, або більше храмів, але нерівно розподілені. За весь час своєї праці у Львові Комісія рішила всього тільки шість таких спірних справ та написала окремі протоколи для кожної справи з власноручними підписами всіх вісмих членів Комісії, а саме:

У Жовтві (тепер його називають Несторів) комплекс домів колишнього монастиря, як також храми Пресвятої Трійці і Положення Ризи Пресв. Богородиці передати католикам, а храм Різдва Христового — православним; у Золочеві храм Вознесіння Господнього — католикам, а храм Воскресіння — православним; у Миколаєві храм св. Михайла — католикам, а храм св. Миколая — православним; у Яворі храм Різдва Пресв. Богородиці — католикам, а храм св. Юрія — православним; у Стрию храм Успення Пресв. Богородиці — католикам, а храм Благовіщення — православним; у селі Мишана (Городицького району), де є тільки один храм, котрий алада закрива через незгоду, рішено, щоб жителі села тасним голосуванням під наглядом представників обох сторін вирішили справу більшости, яка отримає існуючий храм, зобов'язана допомогти меншості побудувати новий храм.

У другу неділю Посту, 11-го березня, католицькі члени Комісії поїхали до Святопреображенського храму на відправу Божественної Літургії. Головним служителем архієрейської Літургії св. Василя Великого був Владика Марусин, а з ним співслужили наші Владики — Сулик, Стернюк, Дмитерко, Курчаба, Сабрига і Вороновський, як також місцевий парох о. Ярослав Чухній та п'ять зі ЗСА о. Андрій Чирівський і місцевий лікар. Співав добре

згармонізований місцевий хор, а „Вірую“ і „Отче наш“ співали всенародно всі присутні з глибокою набожністю. При кінці Літургії Владика Марусин сказав Боже слово до вірних, що стояли і шестері наповнили храм так, що вільного місця ніде не було.

Після Літургії ватиканських делегатів запрошено до правої застріті, де зібралися біля 25 члених наших мирян з Комітету Оборони Української Католицької Церкви, з недавно вибраних народних депутатів і інші. Вони привітали ватиканських делегатів та висловили свої думки стосовно методів легалізації нашої Церкви.

Зустріч з українськими католицькими Владиками України

У понеділок, 12-го березня перед полуднем працю Комісії перервано, щоб відбутися зустріч ватиканських делегатів з українськими католицькими Владиками України. Зустріч відбулася в цьому самому приміщенні, де досі відбувалися наради Комісії. Була це для всіх присутніх радісна і незабутня хвилинка, бо це вперше всі разом познайомилися з Владиками, які по вірі і крові не тільки для Владиків з поселень але й декотрі з України, що досі не знали один про одного.

Владика Марусин у вступному слові привітав усіх і висловив їм велике признання й подяку за їхню героїську віру, за вірність Христові і його святій Церкві та за це, що не заважали прийняти на себе тягар єпископства, незмірно важке іго Христове, а це в додатку в таких неможливо тяжких обставинах. Відтак, Владика піднімався з присутніми потрібними інформаціями. Описав роздав односторонній квестіонар та просив, щоб кожний Владика цей квестіонар виповнив, тому що потрібні є їхні особисті дані Святому Отець для реєстрації і поміщення в офіційній ватиканській публікації т.зв. „Anuario Pontificio“.

Були присутні ось такі Владики: Володимир Стернюк, ЧНІ, Філімон Курчаба, ЧНІ, Михайло Сабрига, ЧНІ, Юліан Юрій Вороновський студит, Софрон Степан Дмитерко, ЧСВВ, Іриней Ігор Білік, ЧСВВ, Павло Василь, Іван Семедій, Іван Маргітій і Йосиф Головач.

Описля Владика Марусин пояснив деякі постанови церковного права стосовно нашої Церкви в Україні, як верховного (патріархального) архієпископства. Коли вже з Божою допомогою буде змога, щоб Святіша Столиця установила нормальну церковну структуру в Україні, тоді на власному Синоді під проводом свого рідного Глави й Батька наші Владики самі зможуть рішати спільно свої церковні проблеми, які сьогодні ще не полагожені і можливо турбують деякого. То ж терпеливо в братії любові треба зачекати до дня, коли Святіший Отець зможе унормувати нашу церковну структуру. Владика Україн ставили деякі питання, на які оба Владики — гості старалися дати вичерпні відповіді. Накінце зроблено спільну пропам'ятну знімку та запрошено всіх на обід. Тоді православні члени Комісії мали змогу познайомитися з нашими Владиками.

Дальша праця Комісії

Ватиканські делегати отримали у Ватикані водночас з ватиканськими папшотами та візани квитки на літаки з резервацією на поворотні лет з Москви до Риму з датою 15-го березня. Вони мали відлітати зі Львова до Москви вже ввечері 13-го березня. Так, отже для праці Комісії залишилися тільки понеділок по полудні 12-го і вівторок вранці 13-го березня.

У понеділок по полудні на засіданні Комісії прибув Івано-Франківський православний Архієпископ Макарій, щоб представити проблему розподілу храмів в його місті. Зробивши це, він вийшов. Поверх тригодинної наради не увінчалася вирішеними проблемами.

У вівторок була в плані тільки рання сесія Комісії, бо пополудне призначено на приготування до від'їзду зі Львова. Ранню сесію призначено на приготування Спільної Заяви для преси. Після кількохгодинної дискусії про зміст, заяву підписали в імені католицьких членів Комісії — Владика Марусин, а в імені православних членів — Митрополит Методій.

Ще перед закінченням дискусій про зміст Спільної Заяви, Владика Стернюк встав і ось приблизно такими

(Закінчення на стор. 4)

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)
але також на поборованні українцями.

В часі перебування у Києві С. Стахів мав нагоду зустрітися з головою Товариства „Бабин Яр” І. Шляхом, який приготував окрему книжку про цю трагічну подію. Автор явно негативно ставиться до ворожого українцям пропаганди американських жидів та сам не знає випадків, щоб саме українці стріляли жидів у Бабиному Яру. Тому він радо згодився помістити в цій історичній книзі імена українців, які там загинули, що їх йому подав С. Стахів. Другу корисну зустріч із представниками Товариства Єврейської Мови мав С. Стахів у Львові, де оскільки планували спільну конференцію, яка має вплинути на покращання стосунків поміж цими двома народами.

Але такі найважливіші у поїздки С. Стахова по Україні були зустрічі з земляками та широкими розмови з ними на усі для них певні проблеми. Тут в розмові з ними у редакції „Свободи” він згадав зустріч з Товариством репресованих у Львові, з представниками СНУМ-у в Києві з делегацією „Солідарності” в Києві, яка приїхала на дружні розмови з провідниками НРУП та із запрошеними цих останніх на зустріч у Варшаві з Лехом Валенсою і Тадеушем Мазовецьким, яка має відбутися у перших днях травня цього року. Для кращого налагодження стосунків з Україною має ще також відбутися гостина польських представників у Львові.

Не менше цікава та успішна була зустріч С. Стахова із земляками в Карпатській Україні, де він мав розмови з представниками Крайової Ради НРУП, Товариства Української Мови і „Зеленого Світу”. Там мав він нагоду побувати також в Ужгороді на мітингу в день уродин Тараса Шевченка і зробити запис на відео-стрічку про Карпатську Січ і президента о.д-ра Августина Волошина.

Члени НРУП із Карпатської України із оглядом розповідали С. Стахову про створення проф. Павлом Магочим Товариства карпатських русинів, яке розділює мешканців Карпатської України на дві частини немов би це були дві різні народи.

В Києві С. Стахів, завдяки старанням співака Дмитра Гнатюка, що був господарем гостя із ЗСА відвідав міністерство культури, де його представник Юрій Оленко представив пляни майбутнього культурного центру із ЗСА, куди має приїхати Київський театр опери та балету, а в американських музеях покажуть виставку мистецтв з України.

Музичне правління УС-СР в особі його голови Д. Гнатюка приготувало із представником УАКР договорення про співпрацю у культурно-мистецькій галузі.

В загальному враження С. Стахова із зустрічей, обсервацій та розмов з'ясувалося в переконанні, що Україна демократизується у всіх ділянках, як саме можна було бачити у підготові до виборів, а нашим завданням є допомагати їй стати українською республікою парламентарним шляхом, мирним, без проливу крові.

Подібними обсерваторами поїли в Україні були д-р Богдан Футей, Надія Мек-Коннелл з чоловіком Робертом, Мирон Куляс і Володимир Дудич, які поїхали як туристи, хоча планували пов'язати із конгресовою американською делегацією, що виїжджала на поїздку в Україну під керівництвом

Зустріч відвідувачів з провідниками НРУП в Києві в будинку СПУ.

конгресмена Дена Риттера. Як відомо, цій офіційній делегації на вибори відмовлено віз і так група під проводом д-ра Б. Футей, в якій були українці, що займають урядові становища в американській легіслації, виїхали самостійно. Вони у десятих днях перебували в Києві та Львові саме в часі першого голосування на депутатів України і мали нагоду зовсім свобідно переглянути місця голосування і розмовляти з голосувачами, як також із рядом активістів НРУП і Української Гельсінської Спільноти в Києві та Львові. Як інформували д-р Б. Футей і Н. Мек-Коннелл, ця група мала також можливість говорити з представниками Єврейського Культурного Товариства в Києві, які заперечили їх, що їхнє відношення до НРУП є дуже добре, вони є членами Ради Руху, а усі порівнювання НРУП із Товариством „Пам'ять” у Москві є безпідставні.

Наші спостереження виборів могли самі ствердити ряд неточностей у них, як, наприклад, факт, що урні були вже виставлені попереднього вечора, а мужі довіря нікого не допускали, щоб побачити, чи ці урни були порожні. Також ніде не був публікований спосіб (процедура) голосування, обрахування карток голосування роблено олівцем, а в багатьох місцях забракло карток, щоб можна ними було голосувати. Також не всі голосувачі давали пояснення, хто із якої групи є на листі кандидатів, а треба взяти до уваги, як розповідав д-р Б. Футей, що це ж було перше явне голосування мешканців України, до якого вони досі не були звиклі і тому те, що їм радили — це вони робили.

Коли питаємо про загальні враження цієї групи обсерваторів із ЗСА про настрої та погляди в Україні, то вони відповідають, що заважали велику різницю між настроями Львова і Києва, але і в столиці знаходять зміни на краще. У зустрічах із представниками НРУП і УГС можна було відчувати, що не всі вони є однієї думки, але всі свідомі, що єдність конче потрібна, що єдність конче потрібна у державному будівництві. Усі вони реалісти і здають собі справу, що мусять іти з часом і вперед, бо народ їх до цього своєю спонтанністю змушує. Але перешкоди на шляху до самостійності є багато і тому треба їм усім давати повну підтримку цілої української спільноти в діяльності.

Як заважало із розмов з цими останніми відвідувачами України, у них подібні враження та подібні висновки: ці вибори — це була кристалізація національної свідомості, з якої НРУП аийшов переможно зі своїми гаслами відродження і

Очікують вислідів виборів (зліва): Б. Тарнопільський, В. Дудич, д-р Б. Футей, Б. Тимошенко, М. Куляс, Н. Комарницька-Мек Коннелл

Під час мітингу в Києві

суверенітету. Єдність і тут і там та спільна взаємна допомога, зокрема і діяльність — Українці конче, винима досвіду, культурних надбань, винима усіх надбань про-

фесійного характеру є на потребу, але все це повинно бути скоординоване, узгоджене та дією спільного добра.

В Міннеаполісі засновано Товариство сприяння Народному Рухові України

Міннеаполіс. — Тут в неділю, 18-го березня ц.р., заходами Ініціативного комітету було скликано установчі збори з метою заснування Товариства сприяння Народному Рухові України. Збори відбулися в залі української православної церкви св. Михайла.

Збори відкрив голова Ініціативного комітету д-р А. Лисий. Він коротко пояснив потребу заснування Товариства та провів вибір президентів зборів.

В рамках програми були виголошені такі короткі доповіді: д-р А. Лисий „Інформація про Народний Рух України”, д-р В. Анастас „Останні події в Україні”, інж. О. Полещ „Для чого потрібне Товариство сприяння Народному Рухові” і В. Станіслав „Шляхи та способи праці Товариства”.

Після доповіді відбулися запити та дискусія. Подвійні виними думок було вирішено створити Товариство сприяння НРУ і вибрано управу Товариства. Головою Товариства вибрано д-ра Анастасія Лисого, його заступником д-ра Володимира Анастаса, секретарем Василя Станіславова.

Під час зборів на заліку прибули телевізійні репортери, які мали інтерв'ю з доктором Лисим і д-ром Анастасом про ціль і завдання Товариства.

На закінчення голова зборів д-р А. Лисий подякував присутнім за численну участь, за жертвенність та повне зрозуміння потреби моральної і матеріальної допомоги Народному Рухові України.

В. Станіслав

Сиракюзі, Н.Й. (П. Бурак-І. Букса) — Слов'янський відділ Сиракюзького університету попросив доповідати педагога та мовознавця-славіста, 31-го грудня 1989 року, після 33-річної викладацької праці, проф. Яків Гурський офіційно перейшов на емеритуру.

Велику пошану, що нею користується слов'янський відділ Сиракюзького університету в академічно-професійній громаді міста і околиць, треба завдячувати значною мірою наполегливий і відданий праці проф. Гурського, який був керівником слов'янського відділу від 1976 року. Особливу увагу у своїй педагогічній та науковій праці присвятив він українській мові. Щодля протягом 1974-1987 років викладав він в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Західній Німеччині, а від 1987 року він є редактором мовознавчих статей англійською мовою в журналі „Слов'янська мова”, „одного з небагатьох кваліфікованих українських мовознавців поза Україною”, професор Колумбійського Університету Юрій Шевельов. Завдяки проф. Гурському українська мова викладалася в Сиракюзькому університеті протягом останніх 30-ох років, як на нижньому, так і на аспірантському рівнях.

Протягом багатьох років студенти й колеги-лінгвісти в Німеччині та Югославії, як також у Гарварді, в Пенсильванському університеті, в Дікінсоні коледжі та в інших місцях мали нагоду користатися з його педагогічного досвіду

Сиракюзький університет вшанував українського мовознавця-славіста

Проф. Я. Гурський

знання слов'янських мов. Понад 300 студентів, наприклад, закінчили курси української мови в Сиракюзькому університеті. Будучи часто переважаним викладаванням та обов'язками керівника слов'янського відділу, д-р Гурський ніколи не переривав своєї професійної та наукової діяльності. Особливо він був тісно пов'язаний з життям і працею Українського Інституту Гарвардського Університету та Української Вільної Академії Наук у ЗСА. Тепер д-р Гурський працює над „Македонсько-українським словником”.

З нагоди переходу д-ра Гурського на емеритуру Сиракюзький університет влаштував на його пошану бенкет, що відбувся 27-го жовтня 1989 року в універсі-

тетському „Драмлінс” ресторані. У бенкеті взяло участь понад 100 його колег, друзів, членів родини та колишніх і теперішніх студентів. Ті, що не могли бути присутніми особисто, надіслали своєму другові та вчителю привітання й листи, які були опрацьовані в книгу на згадку про їхню глибоку повагу і вдячність. Колишні студенти з таких віддалених місць як Берлін та „Малоросійський Скит” св. пророка Іллі на Афоні в Греції, засвідчили його „любов та ентузіазм до мов” та його особливу чуйність і уважність до своїх студентів. Багато колег звернули увагу на його стійкість і неперемінність в обстоюванні правоти своїх поглядів для добра слов'янського відділу. Студенти відмітили його безмірну терпеливість і палке бажання, щоб кожний з них навчився мови, чи то була російська, чи українська, чи болгарська, чи македонська.

Колішній студент Борис Гудяк написав „Виступи Гурського на нас у галузі знання своїм прикладом як відданого педагога і відповідального ученого”. Анита Велич поділилася своїм досвідом у класі: „Я мушу вивчити це... як я можу розчарувати професора Гурського? Він так старастся. Його сподівання і наша свідомість своїх недомогань спонукали нас більше до кращого розуміння предмету, ніж будь-який інший учитель мови міг це зробити”.

Червоною ниткою, наявною в усіх листах, було свідчення про відданість д-ра Гурського своїм студентам. Д-р Гурський завжди ставив своїх студентів на першому місці. Хоча тепер офіційно і на емеритуру, він продовжує консультувати чотирьох докторантів щодо їхніх дисертацій. Його можна дійсно характеризувати словами американського педагога Генрі Адамса: „Вплив учителя постійний. Учителі ніколи не можуть сказати, де його вплив кінчатся”.

ДІТИ — ДІТЯМ

У Клівленді при українській громаді успішно працює жіночий Комітет Суспільної Опіки. Членами Комітету є жінки-мами, завдання яких є організувати і помагати тим, що тої допомогти потребують. Очолує Комітет Славка Оришків, ініціаторка програми „Озвучена книга” для незрячих українців.

Діяльність комітету широка і всебічна, особливо тепер. Це — допомога письменникам, мистцям, дітям Чорнобиля, провідним дітям України, які відвідують наші громади тут, в Америці.

16-го лютого ц.р. з імені Комітету Марія Фур-Федьків провела успішну акцію в парафійській школі собору св. Йосафата в Пармі, Огайо, в користь допомоги дітям Чорнобиля. В порозумінні зі сестрою Хризомостою, директоркою школи, запросили студента права Андрія Футей, який швидко повернувся з поїздки в Україну, перевозив з Америки для дітей Чорнобиля ліки, вітаміни, забавки й інші речі, щоб їм розказав про відвідини шпиталів і дітей в Україні.

Андрій Футей розказав про трагедію, яка стрінула нещасних дітей в Чорнобилі і широкі околиці, розказав про цілковитий брак в Україні медикаментів, лікарських приладів, шприців, вітамінів та інших речей, потрібних для лікування дітей. Діти після чорнобильської катастрофи народяться здеформованими, каліками і недорозвиненими. „Неможливо перекласти словами того, що я бачив і що з плачем розказували мені родичі тих

людей”, — сказав А. Футей.

Діти слухали дуже уважно, вони співчували тим нещасним дітям і виявляли велику охоту їм допомагати. Після доповіді ставили ще додаткові питання. Для цікавості, як думають наші 8 — 12-літні діти, наводимо кілька запитань: „Чи нуклеарна радіація має шкідливий вплив на харчі?” „Як можна усунути радіацію з повітря і землі?” „Якою мовою говорять українські діти в Україні?” „Чи в Україні є проблема з забрудненим повітрям?” „Чи молоді живуть в Україні наркотики?”

Після доповіді, питань і відповідей, М. Федьків звернулася до дітей з проханням і закликом, щоб вони кілька днів відмовили собі солодощів, морозива й іграшок, а ті гроші зложили для дітей в Чорнобилі. Діти радо пообіцяли і зложили пожертву в сумі 567 дол. Це велике зрозуміння дітей, їх відмова від примамностей, широкі і великі жертвенності заслуговують на признання і похвалу української громади. Комітет Суспільної Опіки прийняв ту велику кількість пожертв наших дітей зі широким вдячністю і перешле її дітям Чорнобиля.

Комітет Суспільної Опіки широким чином дякує Андрієві Футеєві за таку вичерпну доповідь і заохоту дітей допомогти нещасним дітям в Україні. Дякуємо також сестрі Хризомості і учителям за допомогу в проведенні запланованої акції в школі.

Марія Фур-Федьків

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ (в англійській мові)

THE FOREIGN OFFICE AND THE FAMINE

British Documents on Ukraine and the Great Famine of 1932-1933.

Edited by Marco Carynnyk, Lubomyr Y. Luciuk and Bohdan S. Kordan. With a Foreword by Michael R. Marrys.

The Limestone Press, Kingston, Ont. — Vestal N.Y. 1988. pages 493, price \$35.00

У книжці зібрані вісімдесят п'ять британських документів з першого журналу — дипломатів, журналістів, агрономів і самих жертв. Советські власті заперечували, що голод взагалі існував, відкидали заграничну допомогу і вивозили зерно за границю. Британські власті не хотіли подати інформації про голод до публічного відома, щоб не наразити собі Советів і відраджували тим, які хотіли приватно допомогти. В документальних працях про голодні роки є багато опитів терпіння жертв, які боялися, що ніхто не буде про їх терпіння знати. Тому мотом книжки є „Дайте світові знати про нас”.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеють Нью-Джерсі обов'язані додати до цін 6% стеєтового податку

Український Народний Дім в Ню Йорку

запрошує Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ НАЦІОНАЛЬНЕ ВІДРОДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

яку виголосить:

РОМАН ФЕДОРОВ, народний депутат СССР і головний редактор місячника „Дзвін” у Львові та
СВІГЕН СТАХІВ, заступник голови УАКР та політичний діяч середовища УГВР

Доповідь відбудеться

в неділю, 8-го квітня 1990 р. о год. 2-ій по пол. у великій залі Народного Дому в Ню Йорку при 140 Друга Авеню

ДИРЕКЦІЯ УНДОМУ

Замість квітів на могилу

бл. п. о. Юліана Осадци

складаємо в його пам'ять на Фонд ім. Ганулі Свєрстюк для порятунку дітей — жертв Чорнобиля:
Модест Осадца \$50.00
Аполінарій Осадца \$50.00

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Найдорожчої та Незабутньої

ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ

бл. п.

ОКСАНИ ФАРМІГА БОГДАНОВИЧ

запрошує Родину та Знайомих на

СЛУЖБИ БОЖІ

які відправляться:

в четвер, 5-го квітня 1990 р. в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н. Й., о год. 9-й ранку;
в суботу, 7-го квітня, в церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й., о год. 8-й ранку;
в понеділок, 9-го квітня, в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й., о год. 9-й ранку та в Бразилії.

Опечалений МУЖ з РОДИНОЮ

ПОДЯКА

Дня 16-го червня 1989 року з волі Всевисьного, несподівано, на 27-му році життя, згинув в летунській катастрофі в Аеріці

наш Найдорожчий і Незабутній

СИН І БРАТ

бл. п. US Coast Guard Lieutenant

АНДРІЙ МИКОЛА ЧАПОВСЬКИЙ

Щою дорогою складаємо нашу сердечну подяку мит. прот. Нестору Ковалеві, пароху української православної церкви св. Михайла в Скрантоні, Па. за похоронні відправи, за зворушливі прощальні слова і за моральну підтримку, яку ми одержали в так невимовно тяжкий і болісний час, від Панотця та його дружини Тамари.

Надзвичайна подяка найближчій Родині, Прийятелям, Знайомих і членам US Coast Guard, які так чисельно взяли участь в похоронних відправах та висловили нам свої співчуття особисто, листово і телефонічно.

Теплими словами прощали Покійного: о. Нестор Коваль; товариші шкільної лавки Майк Завада і Тед Ричи; від US Coast Guard лейтенант Едвард Екел, капелан-лейтенант Джон Вілсон і капітан Джим Паркер; з далекої України кузини Мирон Глубиш і брат Юрій. Дуже зворушливо і ніжно прощала мого Найдорожчого Сина Юго хрещена Мати, а моя доголітня і найближча приятелька Броніслава Скорупська. Всім анимзгаданим — велике спасибі!

Дякуємо всім тим, хто в Світлу Пам'ять Покійного зложив щедрий пожертви на громадський ціль, на стипендіальний фонд ім. Покійного, хто замовив Служби Божі за спокій душі бл. п. Андрія і тим, хто прикрасив його гріб чудовими квітами.

В пам'ять Покійного замість квітів на свіжу могилу зложили на Українську Гельсінську Спільноту:

\$115 — Родина;
\$80 — С. І. Г. Максим'юк;
\$50 — А. І. Стратієнко;
\$30 — А. І. Гелетанчик;
по \$25 — М. І. П. Бєлендєв, І. І. З. Маліновський, О. Суховєрський;
по \$20 — В. Безсонів, Ф. І. О. Гарріс, о. Н. Коваль, В. Марущак, С. Селешко, Б. Скорупська, І. І. О. Яцишин, М. Яцук;
по \$10 — В. Вербоєвський, М. Голєць, В. Сердюк, О. Стецько, П. Стецько, Т. Сушич, Д. Фурманець;
На Український Музей при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавид Бруку, Н. Дж.:
\$30 — Д. Кузик.

На Стипендіальний Фонд в пам'ять бл. п. Покійного зложили:

\$600 — А. Чаповська;
\$200 — С. І. С. Дерев'яник;
\$100 — Ю. Тутка;
\$80 — Я. І. Т. Сльак;
\$50 — І. М. Бєл-Бєлчук;
\$30 — С. І. А. Дієт;
по \$25 — д-р Я. І. О. Кравченко, Я. І. Г. Пронько, М. І. К. Славич, Ю. Тутка, д-р А. І. М. Течєць, Український Золотий Хрест;
\$10 — І. І. Н. Кудич;
\$3,300 — члени US Coast Guard, приятелі з Каліфорнії! І Монтані, Па., однокласники з середньої школи, US Coast Guard Academy

Разом \$5,090

Всі пожертви в пам'ять Покійного були передані згідно з бажаннями жертводавців. Якщо через недогід когось з жертводавців пропущено — просимо вибачення.

В глибокому смутку: мати — АЛЬБІНА брат — ЮРІЙ

Шевченківське свято в Кергонсконі

Заходом Школи Українознавства під патронатом місцевого відділу СУА відбулася в Кергонсконі у неділю, 11-го березня, святочна академія для вшанування Великого Кобзаря Тараса Шевченка. Після Служби Божої у шестері виповнені залі церкви св. Трійці відбулася коротким словом голова відділу СУА д-р Стефанія Барановська. Учні школи під диригентурою П. Олексів при фортепіановому супроводі Еви Панчишин відспівали разом із учасниками на залі „Заповіт“.

У мистецькій частині програми учні школи виконали такі твори: рецитатив „Поклінь Тарасові“ Уляни Кравченко виконали Софія Феліціана, Віра Феліціана, Олександр Стецько, Софія Стецько, Лариса Панчишин, Мирослава Федина, Маріанна Федина.

Вірш „Україна“ Іванни Савицької виконали діти садочка Татьяна Флис, Аріана Флис, Микола Лонкевич, Христофер Кушнір, Христина Олександр під диригентурою Каті Флис.

Вірш „На Великийдень“ Тараса Шевченка виконали Ева Панчишин, Луї Вост, Наталка Панчишин, Микола Феліціана і Аріана Лонкевич.

Учні під диригентурою П. Олексів при фортепіановому супроводі Софії Феліціано виконали три пісні: „Реве та стогне“, „Садок вишневий“ Тараса Шевчен-

ка та „Станьмо разом“. Доповідь про Тараса Шевченка виголосила ред. Людмила Волянська. У своїй глибоко осмисленій доповіді вона змалювала велич Тараса Шевченка як генія, пророка, духовного проводника і батька сучасної української нації. „Немає у нашій мові такого слова, щоб ним можна охопити велич Шевченка“, — сказала доповідачка. — Шевченко глибоко переживав трагічну долю України і завдяки силі свого геніального слова довершив діла, на яке ніхто ще не спромігся. Шевченко врятував Україну, яка у той час була в стані цілковитого занепаду, він пробудив народ і заклад міцні основи для Нової України, перетворив українські маси в монолітну націю. Два слова сплелися в могутнє гасло, якому Шевченко присвятив усе своє життя. Це гасло: Бог і Україна. Немає ні одного вірша, ні однієї поеми у Шевченкових творах, де це гасло не було б віддзеркалене. Минувало року ми відзначили 175-ти річницю з дня народження Шевченка. Цього року відзначимо 150-ту річницю появи першого „Кобзаря“ — невеликого розміром книжки, що поставила Тараса Шевченка на чолі нашої літератури і народу взагалі.

Тож не дивно, що так як колись завдяки Шевченкові відродилася Україна, так і тепер усім тим, що стали в авангарді відродження України, присвячують слова Шевченка і дають їм силу і насагу боротися за свої людські і національні права. Шевченко до кінця свого життя вірив, що правда переможе і Україна відродиться. Тож вірою в перемогу нашої правди і справедливості.

У далішій частині мистецької програми хор „Золотий Гомін“ під диригентурою д-ра Олега Волянського виконав пісню „Думи мої“, учениця Ліда Підлуська продеклямувала вірш Т. Шевченка „Мені однаково“ і знову хор „Золотий Гомін“ виконав дві пісні: „Чого мені тяжко“ і „Учіться, брати мої“.

Національним славнем закінчено свято в пошану найбільшого борця за волю України Тараса Шевченка. Р.Б.

Відбулись...

(Закінчення зі стор. 1)

допомогу для України від американського уряду, різних інститутів чи індустрії. Фінансування інформаційного бюра у Вашингтоні треба оцінювати як великий плюс в інформуванні чужинського світу.

Головний радний Андрій Кейбіда подякував Управі Округу за влаштування бенкету для відзначення 95-ти ліття УНС, а У. Дячук за пошану доцільно для закупів автобуса для школи св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку.

Головний контролер УНС адв. Нестор Олесницький, висловив свої спостереження про зміни, які швидко темпом проходять на Україні. Він сказав, що зараз маємо до діла з приїздом нових людей і груп з України. Це є побажане явище, але з другої сторони ми є змушені бути селективними в підборі людей, з якими ми будемо спілкуватися і помагати. Він далі ствердив, що події в СРСР і Східній Європі є для нас корисними, але ми мусимо бути приготуваніми хоч би тільки мінімально їх використовувати.

Номінаційна Комісія подала листу нової управи для Округу, яку одобрив одногослоно Загальні Збори. Склад управи на нову календарну є такий: голова — мгр Володимир Сенежак, місто-голова — Галина Черномаз, секретар — Теофіл Клебан, касир — Володимир Боярський; Контрольна Комісія: Осип Труш — голова, Іван Стефуршин — член, Володимир Шпирка — член.

Відбулася оголошена дискусія над порушеними справами у зв'язі з інформацією представників від Головної Екзекутиви УНС. Новообраний голова своїм заключним словом закрив Збори, а всі присутні при перекладі продовжували в дружній атмосфері дискутувати над затворними справами.

Час...

(Закінчення зі стор. 2)

гісу обмовитися в інтерв'ю польським журналістам що до продажу енергії литовської АЕС на експорт, як М. Рижков включив у постанову наказ про посилення охорони цієї АЕС та інших промислових підприємств союзного підпорядкування.

Вкупі зі згадкою про термінові здійснення „додаткових заходів, виходячи з ситуації, що склалася“, це створює типову картину дій Горбачова і Рижкова, яка в усьому цивільному світі називається „втручанням у внутрішні справи“ або ж „агресією проти держави, що визволяється з колоніального стану“. Що ж, більшовикам не вперше звертається до агресії — починаючи з 1918 року, коли вони на німецьких кайзерівських багнетах поновили незалежність Української Народної Республіки, і до року 1939, коли з німецько-фашистським урядом, (розподіливши сфери впливу) „проковтнули“ сироміху незалежної Балтійської держави. От тільки нині, здається, звільнення від більшовизму Німеччина, яка прамує до об'єднання, вже нізачо не піде на нову змову з Москвою. Скоріше, вчинить навпаки, і чим швидше, тим краще для тих сил, які прагнуть спокою і стабільності у всьому світі.

Тоді в КПСС залишаться тільки слабка надія на напіврозкладену армію... Сподівання на армію покладати не тільки КПСС. Сили реакції в Литві та Естонії останніми днями відверто демонструють на митингах героїстичні інтерпретації їхню „єдність“ з армією.

Вони намагаються „грабати мускулами“, залучаючи народ промовистими натяками на те, що перемогти відірвану демократію в змозі саме Прибалтійський військовий округ. Але народ, доведений до відчаю збройним руйнуванням своїх надій, обурений знавством Москви до свого, законно обраного ним, уряду — чи такий народ підкориться відтепер силі? А що, як? Чи не загрозить це процесом дестабілізації як в Союзі, так і в усьому світі процесом, якого так лякаються всі ділові кола західних країн? А що подібний перебіг подій можуть спровокувати ті ж такі інтерпретації, засвідчені виступом на митингу у Вільнюсі якогось доктора юридичних наук І. Кучерова.

Інформації...

(Закінчення зі стор. 2)

словами звернувся до членів Комісії: Дорогі Владки, ми тут на цій Комісії старалися робити таку роботу, яка може деякого задовольняє. Ми, однак, не старалися робити того, що задовольняло б нашу Церкву. А наша Церква очікує від нашого тут зібрання, від наших представників Апостольського Престола, від православних і від нас самих, щоб ми зробили більше ніж ділитися храми. Я вважаю, що ми повинні почати таку роботу, яка задовольняла б нашу Церкву. Вчора я передав православним Владикам мій проект такої праці, моїх 15 вимог. Сьогодні я передаю копію тих же моїх вимог ватиканським представникам. Ці вимоги є для нашої Церкви так необхідні, що без сповнення їх я не можу далі брати участі в цій Комісії. Описав Владика Стернюк залишив приміщення наради Комісії.

Тому, що Комісія вже не була в повному її складі, то далішню працю припинено. Прийнято текст Спільної Заяви, запрошено на залу наради кореспондентів, що чекали біля дверей, їм прочитано Заяву. На цьому закінчено працю Чотирьохсторонньої Комісії.

В дорозі додому

Ватиканські делегати цього ж дня, 13-го березня 1990 року виїхали літаком до Москви, бо тільки там можна дістати літак прямого лету до Риму. Вільний день в Москві делегати використали на оглядання церков. Припадком вдалося їм дістати дозвіл відвідати і поклонитися оригінальній володимирівській (вишгородській) іконі Пресвятої Богородиці в Третяківській галерії, що, звичайно, закрита для відвідувачів. Ця ікона нашої небесної Неньки походить з Києва і була правдоподібно там в час Хрищення України. Хоч нікого до цієї галерії не впускають, то, однак, наша Церква, що її Ярослав Мудрий віддав в опіку наш нарід і край, зволюла прийняти двох своїх українських синів-католиків.

До Риму Владки повернулися пізно ввечері в четвер, 15-го березня. Ранком 16-го березня вони відвідали Архiepіскопа Елварда Кесседі, щоб йому розповісти про працю Комісії. Владика Сулик по полудні відвідав Блаженнішого Кардинала Мирослава і в довгій розмові, записаний Блаженнішим на звукозаписі, розповів йому про Комісію і свої враження з рідних земель. В суботу, 17-го березня ввечері, Святейший Отець запросив обох Владик до себе на вечерю. Тоді там була змога здати йому усний звіт за праці Комісії. Святейший Отець з великою цікавістю вислухав звіт, та подякував обох Владикам за труд і поблагодійство їх.

У понеділок, 19-го березня я виїхав літаком додому, дякуючи Пресвятої Богородиці за її матерню опіку в час подорожі.

Кінець.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелія Твардовський

Провід УСЦАК відбув наради

Ньюарк, 22-го березня (О. Т.). — В нарадах, що відбулися тут в Домі УСВТ „Ч. Січ“, взяли участь: М. Стебельський (голова), Я. Козак (заступник), М. Бокало (секретарка), О. Напора (фінансовий), Р. Глушко (організаційний), О. Твардовський (пресовий), Е. Чижович (ланковий футболу), О. Лесюк (ланковий відбивавник), Ю. Савчак (теніс), Ю. Храчевник (настильний теніс), д-р О. Попович (шахів), Ю. Попель (лещетарства), І. Зиблікевич (плавання) і І. Ісаї (легка атлетика). З управи делегатури Схід присутні були: Я. Качай — секретар і М. Борський — пресовий референт.

Наради відкрив голова М. Стебельський, який в короткому слові поінформував присутніх про дотеперішню діяльність і особливо про успішне відновлення делегатури на Канаду, яка вже розпочала свою активність. На жаль, ще й досі не вдалося зреалізувати плану відродження делегатури УСЦАК-Захід. Намагання в цій важливій для УСЦАК справі продовжують вживатися. Нав'язуючи до святкування 35-річного ювілею УСЦАК, що саме припадає на цей рік, голова проголосив, що всі члоргоричні спортивні імпрези і турніри будуть присвячені ювілею. З тієї ж надати „Ювілейний збірник“, однак з огляду на брак фінансових засобів це видання відложено на майбутнє. Були зроблені старання влаштувати ювілейний бенкет під час якого мали бути відзначені заслужені діти УСЦАК. Закінчуючи свій виступ, голова висловив задоволення з дотеперішньої праці управи та ланкових, які успішно виконують свої статутні завдання. Далі звітвали: О. Напора (фінансовий), який подав вчорашні дані про дотеперішні приходи і розходи та стан каси, який нині вносить 3,359 дол. Р. Глушко (організаційний) поінформував про дальші можливості відновлення делегатури Захід, якщо теперішні намагання не дадуть бажаного результату.

О. Твардовський (пресовий референт) поінформував коротко про свою працю та про цьому закликав представників усіх спортивних осередків подавати вістки із спортивної діяльності, як теж пильнувати приїзди спортсменів з СРСР, в яких є включені українці. Ми повинні приязно зустрічати цих спортсменів, інформувати їх про нашу діяльність, та в міру можливостей заохочувати їх до боротьби за створення Олімпійського Комітету в Україні та за створення самостійних спортивних репрезентацій, які змогли б виступати на міжнародній арені. Цю боротьбу нині ведуть, покіщо, симпатичні спорту в Україні та патріотична українська молодь. Е. Чижович (ланковий футболу) вказав на труднощі з огляду на те, що в наших дружинах виступають футболісти неукраїнського походження, — влаштувати першештва УСЦАК в цій ділянці спорту. Ю. Попель (ланковий лещетарства) подав короткий звіт з відбутх лещетарських першештв в Сонг Мавтейн, Тулі, Н. Й., в яких взяло участь понад 30 лещетарів господарем був „Сокіл“ Сиракузи, організаторами КЛК Нью Йорк. Ю. Савчак (ланковий тенісу) подав письмовий звіт із сходина тенісової ланки УСЦАК на Союзів, де остаточно був вложений календар усіх тенісових турнірів у цьому році. Порушено там частинно деякі питання у справах плавацьких першештв УСЦАК, що традиційно проходять на басейні Союзівки. Д-р О. Попович (ланковий шахів) коротко згадав про відбутх наприкінці минулого року шаховий чемпіонат УСЦАК, що його господарем був новостворений шаховий клуб ім. проф. Степана Попеля. Даліше поінформував присутніх, що члоргоричний турнір відбудеться 26, 27 і 28-го трав-

ня в Торонто в приміщенні місцевого СТ „Україна“. В дальшому ході наради відбулася ширша і річева дискусія над звітими та деякими пропозиціями.

Прийнято до відома і схвалено календар спортивних імпрез УСЦАК, відложено на весну пропонування Ювілейний бенкет з огляду на конфліктну дату (6-го жовтня) коли КЛК має свій тенісовий турнір. На закінчення голова апелював до представників усіх наших спортивних осередків вислати кандидатур на відбивавний курс суддів УСЦАК, що вже було проголошено в „Обіжнику“ УСЦАК.

Після закінчення цих нарад, відбулися сходи управи делегатури Схід, в часі яких обговорено справи члоргоричних Ігриш молоді, що пройдуть 4-го серпня ц. р. на оселі СУМ в Елленвілі у зручному форматі. Покіщо заплановано змагання в легкій атлетичі і плаванні, але в них можуть взяти участь спортсменів цих теренів інших делегатів. Досить живо обговорено теж заплановану візиту Львівських „Карпат“, що їх приїздом займається УСЦАК „Трибу“ Філадельфії. Футбольні зустрічі з „Карпатами“ мали б відбутися у Філадельфії, Чикаго, Дітроїті і Клівленді. Виринула пропозиція організувати теж одні змагання в Північному Нью Джерзі із збірною „Ч. Січ“ — „Крилатих“ УСЦАК. Ці змагання з „Карпатами“ мали б пройти під патронатом УСЦАК. Покіщо невідомо, коли пошастить „Карпати“ прибути до ЗСА (в червні, чи вересні ц. р.). Організацією збірної мав би займатися ланковий футболу УСЦАК Е. Чижович.

В загальному треба відноувати, що як наради УСЦАК, так і сходи управи делегатури пройшли ділово й гармонійно, усі члени провду УСЦАК і ланкові солідно та відповідально виконують свою працю, яка без сумніву принесе користь нашому організованому спортові на терені діяння УСЦАК.

З виступів відбивавникових дружин „Ч. Січ“

В суботу, 17-го березня ц. р. чоловіча відбивавкова дружина „Ч. Січ“ була учасником турніру ЮСВБА, що його організував відбивавний клуб університету Ратгерс Нью Брансвік. В цьому турнірі змагалася чотири дружини із п'яти зголошених. Грі пройшли круговою системою по три сеті кожна і на закінчення фінальна між двома чоловічими дружинами за першенство. „Ч. Січ“ здобула такі висліди: „Аксес“ ВК — 13:15, 15:13, 15:11, „К. Вест“ ВК — 15:11, 15:12, 13:15, „Міднайт“ Ратгерс ВК — 12:15, 15:8, 10:15. Згідно з цими вислідами „Ч. Січ“ і клуб „Аксес“ здобули спільне друге місце і тому провід турніру за рядив давотковий сет, в якому „Січовики“ зазнали поразки 8:15 і таким чином зайняли третє місце турніру. У фіналі „Міднайт“ Ратгерс переміг „Аксес“ в двох сетах і остаточно здобув першенство цього турніру. Склад „Ч. Січ“ в цих змаганнях: М. Олесницький, Л. Олесницький, А. Голинський, П. Боднар, А. Стасюк, А. Гной, А. Гладкий, Д. Савицький.

(от)

УСК Нью Йорк — „Малізія“ СК — 3:1

В неділю, 25-го березня ц. р. обидві дружини УСЦАК відбули свої першенські ігри за чемпіонат III-ої дивізії Космополітальної ліги. Перша дружина здобула цінну перемогу з албанським клубом „Малізія“ вислідом 3:1. До перерви вислід був 0:0. В другій половині наші футболісти володіли ініціативою, завдяки якій в 47-ій хвилині Машадо відкриває konto голів — 1:0. Швидко після цього албанці вирівняли — 1:1, але в 70-ій хвилині Гернадес за гарної акції здобув ведення — 2:1.

Кілька хвилин перед закінченням зустрічі Ліма встановив для УСЦАК-у вислід — 3:1. II-га дружина УСЦАК-у двократно вела на початку — 1:0, а пізніше 2:1, що його здобули Принс і Гавера, однак суперники зуміли вирівняти вислід в кінцевій фазі зустрічі — 2:2. Обидві наші дружини займають в показниках таблиць пор другі міста і мають можливість закінчити сезон чемпіонами і цим самим авансувати до вищої, II-ої дивізії.

С. К.

ШКІРНИ
НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ
ХВОРОБИ
ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ
ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM
BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ
ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської
дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 5'way & 7th Ave.)
Медика приймається
Пациєнти приймаються тільки
за домовленістю
Працюємо також в суботу
Можете знайти нас скоро
в NYNEX Yellow Pages

ARKA COMPANY
ESTABLISHED 1971
26 First Avenue
Tel: (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ
ВИДАННЯ одержані в АРКІ

НА ПРОДАЖ

Всім — наш батько й мати, хто не
бачив, не буде зрозуміти. Бачили
Бачили ранішнього випити
спокійний медок збирати, також
перу, пропелі і маточне молочко
Все це дуже корисне для людини
хто хоче бути здоровим і довше
жити. Всі ці добрі продукти кош-
тують \$30.00. Далі порці за \$50.00
Після мені один відборць, я не міг
з ліжка встати, як зачав добрі
продукти вживати, то можу тепер
танцювати! Одна порція вистачить
на 100 днів, або 25 центів на день.
Микола СУЛІМАСЬ
169 W. Saddle River
Saddle River, N.J. 07458
Tel: 1-201-327-6072

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ
4 КІМНАТИ
до винайму, на 2-му поверсі
Без дітей і без звірат
Тел.: (201) 399-0413

РОЗШУКИ

Ольга Литовинський
дівоче прізвище Базик, пошукує
РОДИНУ БАЗИКІВ
з Рогатинщини. Хто знав би про
них прошу писати на адресу
TARAS HAYCUSHYN
306 19th Avenue
South Belmar, N.J. 07719
або тел. (201) 681-5469
по 7-й год веч.

Любов Колесняк
ПОТОЙБІЧ
РУБІКОНУ
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ,
НАРИСИ, ДРАМА

Мистецьке оформлення
Любови Галушак
Тверда обкладинка
Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку
Замовляти

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеїту Нью Джерсі або
в'яже 6% стейтвової податку

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУС НАЙГРО — директор
Родина ДИМІТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Маємо ще на складі деякий запас книжки
„РОЗДУМУВАННЯ“
Марка Арелія
в перекладі Омелія Омеліського
Науково-Дослідне Товариство Української Термінології,
Буенос Айрес — Нью Йорк, 1986, з друкарні Дорного стор 149
Ціна 10.00 дол
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО
МЕДИЧНОГО ДИРЕКТОРА
для диточих таборів на союзівці
ПІД ЧАС ЛІТА 1990 Р.
Ним може бути медичний техник для першої допомоги,
лікар-пенсіонер або мед-сестра. Мусить мати дозвіл
працювати в Нью Йорк стейті.
По інформації голоситися на тел.
(914) 626-5641

Приймається оголошення
СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ
ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ“
Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдавший закутини світу
Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення
ЦІНИ ОГолошень
1 цаль через 1 шпальту \$ 7.00
1 цаль через 2 шпальти 10.00
2 цалі через 2 шпальти 20.00
3 цалі через 2 шпальти 30.00
4 цалі через 2 шпальти 40.00
5 цалів через 2 шпальти 50.00
6 цалів через 2 шпальти 60.00
та в інших розмірах
Оголошення приймається
до 4-го КВІТНЯ 1990 р. за новим і старим стилями.
Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:
„СВОБОДА“
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
В справі святочних оголошень до поодиноких осіб і підприємств адміністрація телефонувати не буде.